

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 523

гр. София , 15.06.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-B в закрито заседание на петнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова
Членове: Пепа Маринова-Тонева
Мария Малоселска

като разгледа докладваното от Анелия Маркова Въззивно частно гражданско дело № 20211100506240 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.274 ГПК вр. с чл. 32 а, ал.4 от Правилника за вписванията /ПВ/.

Образувано е по **частна жалба, подадена от И..Д.Ц..** срещу определение № 573 от 15. 04.2021 г., постановено от съдия по вписванията при Служба по вписванията, гр.София- К.В..

В частната жалба се излагат доводи за неправилност на така постановеното определение, с което се отказва частично вписване на съдебна спогодба по гр.д.№ 69257 по описа за 2019 г. на СРС по заявление № 23769 от 15.04.2021 г. Счита, че е допустимо частично вписване досежно единствено поставен в дял недвижим имот, защото за заявителката бил налице правен интерес да иска вписване само на поставеният ѝ в дял недвижим имот, за който да заплати държавна такса за вписване. В случая се касаело до съдебно-разделителни протоколи относно недвижими имоти по смисъла на чл.4, б.“г“ ПВ. Сочи, че съгласно приетото в т.6 от ТР № 7/25.04.2013 г. по т.д.№ 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС, съдията по вписванията извършвал само формална проверка. Счита, че определение № 127 от 26.03.2010 г. по ч.гр.д.№ 77/2010 г. на ВКС, Второ ГО, ГК на което се бил позовал съдията по вписванията било неотнормативно към конкретния случай.

Иска се от настоящата инстанция да отмени обжалваното определение и да разпорежи на съдията по вписванията да извърши вписване на съдебна спогодба по гр.д.№ 69257 по описа за 2019 г. на СРС по отношение на

недвижимия имот с идентификатор 04234.6988.51 с площ от 1005 кв.м., съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на с.Бистрица, одобрен със заповед № РД-18-51 /03.11.2011 г. на ИД на АГКК. Разноски не се претендират.

По допустимостта на частната жалба:

Обжалваното определение е постановено на 15.04.2021 г.

Частната жалба е подадена на 22.04.2021 г./по пощата/, т.е. в срока по чл.32 а, ал.4 ПВ.Същата е подадена срещу подлежащ на институционален контрол съдебен акт и от надлежна страна.

Следователно частната жалба е допустима.

По основателността на частната жалба:

За да постанови определение в обжалвания смисъл, съдията по вписванията е констатирал, че не може да се определи държавната такса поради непредставяне на данъчна оценка за имоти с № 04234.6971.1129, за сграда № 04234.6971.1129.1, за сграда 04234.6971.1129.2, за сграда 04234.6971.1129.3, което по арг. от чл.2 ТДТСАВ било основание за отказ. С молбата била представена данъчна оценка за имот с идентификатор 04234.6988.51. Представена била съдебна спогодба в цялост и вписване можело да се извърши след определяне на материалния интерес в цялост. Искано се вписване по отношение на имот, поставен в дял на И..Д.Ц., но не било представено препис-извлечение от съдебния акт за този имот. Искане за частично вписване на цитираният съдебен акт без представяне на препис-извлечение от съдебния акт не следвало да бъде извършено. Съгласно определение № 127 от 26.03.2010 г. по ч.гр.д.№ 77/2010 г. на ВКС, Второ ГО, ГК, частично вписване било недопустимо.Приложение намирала и разпоредбата на чл.6, ал.2 ГПК. Съдията по вписванията не можел да променя искането на молителя да дава указания, да спира производството. След като съдебният акт бил представен в цялост, съдията по вписванията не можел да разпореди частично вписване, защото между въведеното в регистъра/партидната книга и подреденото в книгите по чл.33 ПВ следвало да има идентичност, в противен случай била предвидена отговорност по чл.49 ПВ.

Видно от подаденото заявление № 23769 от 15.04.2021 г. представена е

съдебна спогодба по гр.д.№ 69257 по описа за 2019 г. и е поискано вписване по отношение на имот с идентификатор 04234.6988.51.

Със съдебната спогодба И..Д.Ц.. получава в дял имот с идентификатор 04234.6988.51. Със същата спогодба Я.Д.Я. получава в дял имот с идентификатор 04234.6971.1 129, ведно с построените в него еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 04234.6971.1129.1, селскостопанска сграда с идентификатор 04234.6971.1129.2 и селскостопанска сграда с идентификатор 04234.6971.1129.3. Представено е удостоверение за данъчна оценка само за имота, който заявителката е получила в дял по силата на съдебната спогодба и скица за същия.

Действително, правомощията на съдията по вписванията са предмет на обсъждане в приетото Тълкувателно РЕШЕНИЕ № 7 от 25.04.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 7/2012 г., ОСГТК, задължително за приложение. Според точка 6 на това ТР, проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл. 32а, ал. 1 от ПВ е относно това, дали представеният за вписване акт отговаря на изискванията на закона и се ограничава до това, дали актът подлежи на вписване, съставен ли е съобразно изискванията за форма и има ли предвиденото в Правилника за вписванията съдържание.

В конкретния случай съдът намира, че отказът е правилен, защото:

Съгласно чл. 569 ГПК вписванията, отбелязванията и тяхното заличаване в случаите предвидени от закона, съставляват нотариално производство, осъществяването на което, когато касае недвижими имоти, изрично е предоставено на съдията по вписванията от службата по вписванията, в чийто район се намира имотът - чл. 570, ал. 1, изр. второ ГПК. Самото вписване обхваща комплекс от действия, регламентирани в Правилника за вписванията, приложим съгласно чл. 74, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър в съдебните райони, в които липсва обнародвана заповед по чл. 73, ал. 1 от ЗКИР на министъра на правосъдието за въвеждане на имотния регистър и в Закона за кадастъра и имотния регистър, приложим за съдебните райони, в които е въведен имотен регистър. В случая са приложими правилата на Правилата за вписванията, съгласно който вписването се извършва чрез три взаимно съгласувани и обвързани действия - записване във входящия регистър, подреждане на акта в нарочната официална книга и отбелязването в партидата на собственика в партидната

книга. Именно сложния фактически състав на вписването, включващ подреждане в нарочна книга на физическия носител на вписания акт обосновава извода, че **е недопустимо частично вписване**.

В процесния случай заявителката е представила съдебна спогодба в цялост, а иска вписване да бъде извършено само по отношение на имота, който тя получава в дял, не и по отношение на имотите, получени в дял от другата съделителка и описани в същата спогодба поради което в съответствие с правомощията си по чл. 32а ПВп съдията по вписванията законосъобразно е постановил отказ.

Налага се извод, че обжалвания отказ на съдията по вписванията е правилен, поради което ще следва да бъде потвърден.

По разноските:

С оглед изхода на спора разноси не се следват, а и такива не са претендирани.

Водим от горното, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 573 от 15. 04.2021 г., постановено от съдия по вписванията при Служба по вписванията, гр.София- К.В., с което се отказва частично вписване на съдебна спогодба по гр.д.№ 69257 по описа за 2019 г. на СРС по заявление № 23769 от 15.04.2021 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва пред ВКС в 1-седмичен срок от съобщаването на същото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____